

Ondanks alles toch een corona-uitbraak

Hoe lang zat ze er helemaal als waarnemend locatiemanager? Sinds begin zomer? Henrieke Wijnsma kreeg het voor de kiezen toen er in de TussenVoorziening in Eelde corona uitbrak. Zo hard je best gedaan om dat risico uit te bannen, allerlei maatregelen genomen en streng gehandhaafd, gebeurt het toch. Eerst één van de vrijwilligers, toen een gast, toen nog een gast. “Die eerste week was vreselijk”, blikt Henrieke terug, “Er bleven zieken bij komen. Mensen waren echt angstig.” Er werden in totaal 7 mensen ziek; 4 gasten, een vrijwilliger, een conciërge en een sociaal begeleider.

De TussenVoorziening ging op slot. De eerste zieke gast werd met zijn gezin tijdelijk uitgeplaatst naar een quarantainewoning. Daarna was het: niemand erin, niemand eruit. Alle bezoek werd geweerd, tenzij medisch noodzakelijk natuurlijk. Alle gasten moesten op hun kamer blijven. Kamers die ze delen als gezin of met anderen. Alleen voor douche en toilet mochten ze eraf. En dat met de herfstvakantie voor de deur, ook nog eens. Alle kinderen met hun ouders, broertjes en zusjes continu 'opgesloten' in de kleine kamers van de TuVo.

Dat niet, zwoer het team, we zullen het voor elkaar krijgen dat de kinderen iedere dag even eruit kunnen. Even rennen en doen op het eigen terrein. Wat energie kwijt raken. En spelletjes doen, knutselen, verven, in de gezamenlijke huiskamer. In no-time was er een heel kinderprogramma in elkaar gezet. “En we hebben gezorgd dat er tijdelijk Disney Plus op de kamers te kijken was”, lacht Henrieke, “En Netflix. Dat scheelt hoor.” Maaltijden werden op de kamers bezorgd; koken in de gezamenlijke keuken was er even niet bij.

**“Het was echt pittig.
Maar ik ben trots op het team en op de gasten.”**

Het personeel moest zelf natuurlijk ook in quarantaine. En wat te doen qua bezetting? Het kleine team dat er die eerste week was, besloot het samen te gaan rooien. Geen nieuwe collega's bloot stellen aan besmetting, die zijn op andere locaties ook hard nodig. Het kleine groepje ving alle diensten zelf op. Een van de collega liet zich als het ware zelfs insluiten: hij trok in bij de TuVo. Henrieke zelf heeft veel alleen gedraaid. “Maar dat kon.” Buiten het werk zag ze ook al niemand; twee weken lang niet. Gek hoor, zo alleen. “Maar we hebben het dus wel mooi gered! We zijn toch relatief snel van alles af, er is niemand meer ziek en er is ook niemand ernstig ziek geworden.”

15 dagen nadat bij de eerste gast corona werd vastgesteld, was de TuVo alweer 'schoon'. De gemeenschappelijke ruimtes zijn nog dicht, mensen moeten mondkapjes op buiten hun kamer en overal hangen dispensers met ontsmettingsmiddel, dat wel. “Want we willen dit niet nog een keer.” Maar de kinderen kunnen weer naar school, echt belangrijk bezoek mag weer binnen en mensen mogen weer zelf koken en schoonmaken. Zelfs dat laatste kun je missen als het niet mag.

